

8.11.2020

22. neděle po Trojici

Pozdrav

Ve jméno Boha Otce i Syna i Ducha svatého. Amen

Introit

Hospodine, slyš mou modlitbu, přej sluchu mým prosbám, odpověz mi pro svou pravdu, po svou spravedlnost. Pro své jméno mi zachovej, Hospodine, život, ve své spravedlnosti mě vyved' ze soužení.

Ž 143,1 a 11

Píseň 608 Čisté srdce musí mít

Modlitba

Pane a Bože náš a v Pánu Ježíši náš nebeský Otče, děkujeme za další nový přidaný den. Něco co nám přijde většinou samozřejmé. Děkujeme za všechno to, co máme a dostáváme. Děkujeme, že se smíme radovat ze svého života, i když je někdy dost složitý. Radujeme se z toho, že jsi nám skrze Krista nabídl a daroval život. Život, který se neztrácí, ale zůstává u tebe. Děkujeme, že nám o tom vydává svědectví písmo, které můžeme svobodně a beze strachu z pronásledování otevírat a číst. Děkujeme za krásu těchto podzimních dnů. Děkujeme za naše blízké jak ve své rodině tak také v našich společenstvích. Prosíme, i v tuto chvíli nám pomoz, abychom se soustředili k slovům písmo, písním i všemu tomu, co bude řečeno. Amen

Čtení Ž 138

1 Davidův. Celým svým srdcem ti vzdávám chválu, přímo před bohy ti zpívám žalmy, 2 klaním se ti před tvým svatým chrámem, tvému jménu vzdávám chválu za tvé milosrdenství a za tvou věrnost; svou řeč jsi vyvýšil nad každé své jméno. 3 Odpověděl jsi mi v den, kdy jsem tě volal, dodal jsi mé duši sílu. 4 Hospodine, všichni králové země ti vzdají chválu, až uslyší, co jsi vyřkl. 5 Budou zpívat o Hospodinových cestách, neboť sláva Hospodinova je velká. 6 Hospodin je vyvýšený, ale hledí na poníženého,

zdálky pozná domýšlivce. 7 I když jsem v soužení, ty mi zachováš život, vztáhneš ruku proti hněvu mých nepřátel a tvá pravice mě spasí. 8 Hospodin za mě dokončí zápas. Hospodine, tvoje milosrdenství je věčné, neopouštěj dílo vlastních rukou!

Píseň 178 Krásná je modrá obloha

Kázání Fp 1,3-11

3 Děkuji Bohu svému při každé vzpomínce na vás 4 a v každé modlitbě za vás všechny s radostí prosím; 5 jsem vděčen za vaši účast na díle evangelia od prvního dne až doposud 6 a jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista. 7 Vždyť právem tak smýšlím o vás všech, protože vás všechny mám v srdci jako spoluúčastníky milosti, i když jsem ve vězení, zodpovídám se před soudem a obhajuji evangelium. 8 Bůh je mi svědkem, jak po vás všech vroucně toužím v Kristu Ježíši. 9 A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost; 10 abyste rozpoznali, na čem záleží, a byli ryzí a bezúhonní pro den Kristův, 11 plní ovoce spravedlnosti, které z moci Ježíše Krista roste k slávě a chvále Boží.

Pavel psal tento dopis a v něm modlitbu z vězení. Byl ve vězení „pro Krista“, pro evangelium. My jsme na svobodě. Můžeme svobodně kázat, slyšet i šířit evangelium a vyznávat svou víru. Pavel byl pro evangelium ve vězení a zodpovídal se za ně před soudem. Je jistě výzva a otázka, jak s touto svobodou evangelium vyznávat a šířit nakládáme my. Je zajímavé, že Pavel byl v pozoruhodně necenzurovaném a otevřeném kriminále. Ale pro nás je ještě daleko podnětnější jiná skutečnost. Pavel v té osobní stísněnosti děkuje Bohu. Nestěžuje si, děkuje. Není v tom vězení soustředěn na sebe, myslí na své milé spoluvěřící venku. Děkuje Bohu, když na ně vzpomíná, a s radostí – ne s obavami nebo smutkem – s

radostí za ně všechny prosí Boha. Kde je klíč k této svobodě ve vězení? Kde je zdroj této vděčnosti a radosti v osobní tísní? **Bůh je mi svědkem, jak po vás všech vroucně toužím v Kristu Ježíši** – píše Pavel. To je to! **V Kristu Ježíši** – v tom, který přemohl kříž a z mrtvých vstal, v Pánu, který je blízko, i ve vězení, i v nemoci, samotě, i v zármutku a rozloučení, i v jakékoli tísní – je prostor svobody, zdroj modliteb i té zvláštní radosti a naděje – i ve vězení. V lásce Krista Ježíše se i v osobní tísní můžeme za druhé modlit, vděčně na ně vzpomínat, a s radostí za ně prosit. Vroucně a nadějně, ne lítostivě. V lásce dokážeme i na zesnulé milé vzpomínat s vděčností. V lásce Krista Ježíše se pro naše vztahy otvírá ještě daleko širší a dalekosáhlejší prostor. Když můžeme věřit a děkovat za to, že Bůh konkrétní lidi, na nichž nám záleží, ale i nás všechny, pozval k účasti na svém dobrém díle evangelia a dovede je až do cíle. Když smíme i my mít ty konkrétní lidi ve svém srdci nejen jako své milé, ale také jako spoluúčastníky Boží milosti! To je velmi potěšující a osvobozující. Když své děti a vnuky, i ty dospívající a dospělé, které už můžeme jen málo ovlivnit, a o něž máme třeba i obavy, a kteří nás třeba taky něčím trápí, když je můžeme mít v srdci jako spoluúčastníky milosti. I své milé zesnulé. Ale i ty, na nichž nám záleží, a oni jdou teď svou cestou, jinou, než se nám zdá dobrá. Když je můžeme mít v lásce Kristově v srdci jako spoluúčastníky milosti. A můžeme se za ně modlit k tomu, který v nich začal dobré dílo anebo může ještě začít, a dovede je až k naplnění.

Víte, co je nápadné a zvláštní? Že apoštol v té své modlitbě několikrát opakuje, že myslí ve sboru na všechny. **V každé modlitbě za vás všechny s radostí prosím... Vždyť právem tak smýšlím o vás všech...Bůh je mi svědkem, jak po vás všech vroucně toužím v Kristu Ježíši.** Přitom jistě všechny v tom filipském sboru tak dobře neznal, některé asi vůbec. A ne všichni mu byli sympatičtí a blízcí. Z dalšího se dovídáme, že ve sboru byli i ti, kteří kázali ze závisti a chtěli mu způsobit ve vězení bolest. A taky jistě ne všichni se účastnili ve sboru na díle evangelia se stejnou věrností, horlivostí a obětavostí. A přece Pavel nedělá rozdíly, děkuje za všechny, za všechny

prosí s radostí, a volá Boha za svědka, že touží po nich všech. Jak je tohle možné? A je to vůbec správné? Odpověď vyplývá opět z toho, co už jsme říkali a slyšeli. To je možné jedině, když je zdrojem a měřítkem láska Krista Ježíše, která všechny bez rozdílu a bez ohledu na zásluhy, hodnost či nehodnost, zahrnuje do Boží milosti, jako spoluúčastníky milosti. A proto se apoštol nakonec právě za to modlí, **aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost...** Jsme vybídnuti, že se máme vyznačovat růstem a ovocem – neustálým rozhojňováním v lásce. To klade na srdce Ježíš svým učedníkům, za to prosil Pavel a za to nás učí vždy znovu a víc prosit. A co se děje, když naše vzájemná láska roste a rozšiřuje se? Roste i naše poznání a hluboká vnímavost. Láska se projevuje hlubší vnímavostí. Pro druhého, pro jeho situaci, pro to, co chce říct a co potřebuje. V manželství, vůči dětem. Ale také třeba vůči vážně nemocnému nebo zarmoucenému – jak poznat a vnímat, na čem v setkání s ním záleží? Jedině láskou se otvírá toto poznání a hluboká vnímavost. Ale platí to i ve vztahu k lidem v práci. S láskou roste i vnímavost. Ale apoštol Pavel tady zřejmě nemyslí pouze na vnímavost vůči druhým. Také vůči Božímu slovu, evangeliu a vůči Kristu Ježíši a jeho lásce k nám. Když budeme ke slovům Písma, k evangeliu a ke svědectvím apoštolů stále víc přistupovat s láskou, dychtivostí a vděčností, budou se nám ta slova postupně víc otvírat. A bude růst i naše poznání Krista Ježíše. A bude se prohlubovat naše vnímavost pro Boží milost a pro to dobré dílo Boží mezi námi, které se děje a spěje k naplnění.

A tak budeme schopni rozpoznávat, na čem záleží – vyvozuje dál Pavel a za to pro sbor prosí. To je zas tak moc aktuální v naší každodennosti. Není na to jednoduchý návod a předem zaručený recept. Ale Pavel nás povzbuzuje, že když se i my za to budeme modlit a budeme v lásce vnímavější, poznáme také včas, na čem právě záleží a na čem vlastně záleží za všech okolností. A já z toho, co dnes slyšíme, se odvážím říct: aktuálně i vždy záleží především na tom, že **patříme Kristu**, že jsme ukryti v jeho lásce, v jeho srdci, a že patříme k sobě, ale

také mnozí další lidé, i ti, co nám nejsou blízcí, a třeba nám i škodí, že jsme všichni pro Ježíše Krista spoluúčastníky milosti. A na tom také záleží, abychom se podle toho rozhodovali, podle toho smýšleli i jednali. Apoštol to říká takto: ***a byli ryzí a bezúhonní pro den Kristův, plní ovoce spravedlnosti, které z moci Ježíše Krista roste k slávě a chvále Boží.*** Ale kdo může být ryzí a bezúhonný před Bohem a pro den Kristův? Pavel se modlí: Budeme-li plní ovoce spravedlnosti. O jakou spravedlnost tady jde? O tu naši? O spravedlivé jednání? Ano, v důsledku ano. A je to dobrý a důležitý vzkaz do našich každodenních vztahů, že vzájemná láska se také uplatňuje spravedlností, abychom byli třeba spravedliví ke svým dětem, ke svému manželovi, ke svým rodičům, spolupracovníkům, bratrům a sestrám ve sboru. To je určitě důležitá výzva. Jenže apoštol Pavel tady mluví o jiné spravedlnosti. O té Boží. Myslí na spravedlnost Kristovu, která nám všem umožnila být spoluúčastníky milosti.

A tak, ne že nemáme usilovat o dobré skutky a že na nich nezáleží. Záleží. Ale ze svých dobrých skutků před Bohem spravedliví nebudeme, ani ryzí a bezúhonní pro den Kristův. Jen z milosti Boží a z toho, že vírou dáme té milosti Boží za pravdu a že se jí budeme vírou za všech okolností držet. Pak třeba a právě, když selžeme, můžeme být ryzí vírou v tuto milost, v tuto odpouštějící a zachraňující lásku Boží. To je totiž to ovoce spravedlnosti, které roste z moci Ježíše Krista. Ovocem téhle spravedlnosti je vlastně především naše víra – důvěra v Boží milost. A vděčnost za to, že nás Bůh prostřednictvím Ježíše Krista zahrnul do svého dobrého díla. A radost z toho, že můžeme být spoluúčastníky milosti. A naděje, že ten, který v nás to své dobré dílo začal, dovede je až do dne Ježíše Krista.

Pane Bože, prosíme, abychom dovedli myslet na všechny a přát jim spoluúčast na tvé milosti. Amen.

Píseň 699 Pane, dej, ať nás nic už nerozdvojí

Ohlášky

- Mám pro vás jednu radostnou zprávu. Manželům Lence a Pavlu Kovářovým ze Senic se narodil syn Jan. Přejeme jim všechno dobré a radost z nového života
- I pro příští neděli připravíme předtočené bohoslužby
- Nezapomínejte na nedělní sbírky a kdo jste ještě pro letošní rok nezaplatili salár i na to pamatujte. Nejlépe poslat na účty jednotlivých sborů v Libici a ve Velenicích. Za vaši obětavost děkujeme

Přímluvná modlitba

Dobrý Bože, děkujeme, že k tobě smíme vysílat své prosby, že smíme přinést všechny radosti i starosti právě tobě, jako jedinému Pánu našich životů.

Prosíme za všechny, kteří už jsou unaveni ve své službě při pomoci nemocným. Myslíme na ně a prosíme, abychom přemýšleli jak jim ulehčit, jak je podpořit, jak jim udělat radost.

Prosíme za všechny ty, kteří teď nemohou chodit do práce. Za všechny děti, které už jsou také dost unaveni ze vzájemné izolace. Myslíme na jejich rodiče, kteří to také se svými dětmi nesou a pomáhají jim.

Prosíme za Domov seniorů naší Diakonie v Libici, Pátku i Polanech, kde jsou také nemocní covidem.

Za trpělivost a pokoru prosíme pro nás pro všechny.

Otče náš, který jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Poslání

Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.

Mi 6,8

Požehnání

Hospodin tě požehnej a ochraňuj tě. Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv. Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě Pokojem. Amen

Nu 4,24-26

Píseň 419 Mocný Bože při Kristovu